

Madsen-Mygdal: I Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse nu, skal jeg bemærke, at den Dag, da denne Erklæring blev afgiven, havde vi Tiendeloven til Behandling. Jeg havde forlangt Ordet her i Salen, og netop som jeg stod og skulde have Ordet angaaende denne Sag, blev det mig meddelt, at denne Erklæring skulde afgives og afgives straks. Dertil svarede jeg, at jeg ikke nu havde Tid til at skrive nogen Erklæring, men at jeg ikke havde noget imod, at der blev skrevet, at Udvalget, med Undtagelse af mig, indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det er alt, hvad der er passeret.

Breinholt: Lige før jeg begærede Ordet, kom et æret Medlem af Tinget her hen til mig og udtalte, at hvis jeg ikke vilde give ham mit Ord paa, at jeg ikke vilde tage Ordet i denne Sag, vilde der blive forlangt Afslutning. Jeg svarede, at hvis jeg ved en Afslutning blev forhindret fra at tage Ordet, skulde jeg selvfølgelig ikke have noget derimod, idet jeg saa uden min Skyld var fritaget for en Pligt, som jeg — efter hvad jeg har skrevet i Erklæringen — som mangeaarigt Medlem af Jærnbancudvalget anser mig nødt til at opfylde. Da dette Forlangende om Afslutning imidlertid ikke er fremkommet, tillader jeg mig at benytte den Ret jeg har til at tage Ordet, og som jeg muligvis for sidste Gang i mit Liv benytter, da som bekendt mit Mandat ophører med denne Valgsejón.

Formanden: Jeg maa blot sige, at det ærede Medlem vistnok har taget en spøgfuld Ytring alt for alvorlig. Jeg har i det mindste ikke hørt noget om, at der skulde begæres Afslutning.

Breinholt: Jeg spurgte gentagende, om det var Spøg eller Alvor og fik et bestemt Svar.

Af de mange Jærnbane-forslag, som man i de sidste Dage har haft den, jeg tror, noget tvivlsomme Fornøjelse at skulle lægge den sidste Haand paa, er der vel næppe noget, der har stillet større Krav til det høje Tings Resignation end Lovforslaget om Viborg Station og det her foreliggende Lovforslag. Jeg beundrer den ærede Ordførers resolute Opræden, der sætter ham i Stand til at indrette sit Ordførerstab ganske efter de foreliggende forandrede Forhold og tillader ham at anvise Tinget at følge en Vej nu i Dag, der er ganske modsat den, som han tidligere har anvist, og som Tinget ogsaa har fulgt. Hertil er intet andet at sige, end

hvad den ærede Landstingsmand for Holbæk (B. Gunn) saa smukt udtalte i Gaar, at naar Landstinget vedtog noget, skete det altid efter moden Overvejelse og i fuld Overbevisning om det vedtages Rigtighed. Jeg slutter mig ganske til den smukke Anerkendelse af dette Tings Samvittighedsfuldhed, i hvor vel det forekommer mig denne Gang, at det ærede Medlems Præmisses ikke stod i den fortrinligste Harmoni med hans Konklusion. Men Meningen er utvivlsomt god, og det er den, det kommer an paa, og da jeg ogsaa nærer den samme gode Mening, beklager jeg kun, at det har været mig umuligt, at vandre den Vej, som nu af den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal er anbefalet, og som jeg ikke tvivler om, at det høje Ting vil vide at finde. Jeg maa desværre vandre den gamle Vej, som tidligere har været anbefalet baade af Udvalgets overvejende Flertal og af den ærede Ordfører, og som det høje Ting med stort Flertal ogsaa har fulgt.

Der kunde jo imidlertid nu foreligge saadanne Forandringer i hele Forholdet, at det kunde begrundes at gaa den anden Vej. Jeg har imidlertid søgt efter dem, fordi jeg ogsaa gerne vilde følge med paa Vejen med det øvrige Ting; men det har ikke været mig muligt at finde dem. Det har ikke været mig muligt at finde de Forandringer, der have kunnet bevirke en saadan ny Stilling til denne Sag. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at kaste et historisk Tilbageblik paa denne Sag, uagtet det vilde have sin Interesse. Jeg tror det er overflødigt, og jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale den eneste Forandring i Stillingen, som jeg har kunnet opdage, og det er den, at der siden der fandt Afstemning Sted over dette Lovforslag, her i Tinget, er vedtaget en ny Jærnbanelinie i Nærheden af den, der her omhandles, nemlig det private Baneanlæg fra Svendborg til Nyborg. Det kan ikke nægtes, at denne ny Banelinie maa have faaet nogen Indflydelse; men det forekommer mig, at det kun kan være den, at dette Baneanlæg, som Udvalget tidligere har troet var overflødigt og jeg ikke mindre, virkelig er overflødigt. Det er kun kommet til Stede, efter den højtærede Trafikministers tidligere Udtalelser paa Grund af Faaborg-Ringebanens Tilblivelse. I dens Tilblivelse laa Forudsætningen for Fortsættelsen fra Ringe til Nyborg. Da jeg i sin Tid protesterede mod, at der var en saadan Forudsætning til Stede, i alt Fald ikke bindende for Tingets Vedkommende, erkendte den højtærede Minister, at det var ganske rigtigt for Tingenes Vedkommende; men han fandt sig bunden og saa sig derfor forpligtet